

חברה יקרה,

שמחתי להיות לצידך כשמצאת את שאהבה נפשך,

גם שמחתי לשמוע שהפכת לאמא בפעם הראשונה,
ושאת כבר בהיריון שני..

וכן.. כל כך שמחתי בשבילך כשסיפרת שנהנתם בטיוול המשפחתי ושאתם עוברים לבית חדש.

אני מעריכה מאוד שהצעת לי מישהו לפני 4 שנים, אבל מאז שוב הדלקתי נרות חנוכה לבד, וכאבתי מאוד...

כאב לי גם לחזור לחדר הריק בדירה אחרי הברית של הבן שלך וגם השנה לחפש את עצמי בתקופת החגים, בזמן שאת מארגנת ארוחות משותפות עם השכנים הנחמדים שלך.

לא פשוט לי לשדר במפגש החברתי ש'הכל מעולה', כשמיד בסופו אני שוב הולכת לסיים עם הבחור מאתמול, ומי יודע מתי תגיע ההצעה הבאה..

את יודעת מה? נמאס לי להיות תלויה באנשים טובים כמוך, באמת טובים!

אני רואה עד כמה אתם אנשים אידיאליסטים המאמינים בערכים גדולים ונעלים, אבל אולי הגיע הזמן שתשימו לב קצת יותר לפרטים הקטנים, כמוני!

כל החברים של בעלך נשואים? דתלש"ים? לא רלוונטים?

תפני לאחיק, גיסקר, הבעל של החברה, השכן לשעבר, ותשאלי אותם אם יש להם מישהו בשבילי- כי אני הייתי עושה את זה בשבילך!!!

מתביישת? לא נעים לך? ביקשת מבעלך והוא לא הזיז את זה? הבחור מסנן?

גם אני התביישתי לפנות מספר פעמים לבחור שנפגשתי איתו כדי להציע לו את חברה שלי - אבל היום הם נשואים!

אני יודעת שאת עסוקה ולא מוצאת את הזמן ובכל זאת את חושבת עלי מדי פעם,

אבל כנראה זה לא מספיק...

כשתסיימי לקרוא את השורות האלה, תוכלי לומר: 'וואו, זה כואב' ולהמשיך הלאה מבלי לעשות דבר, **אז** שתבחרי לעשות משהו למעני, לאזור קצת יותר אומץ ומחשבה יצירתית כדי שתוכלי כבר, גם את, לשמוח איתי!!

חשוב לי שתדעי שהדברים יוצאים מהלב, מבלי כל כוונה לפגוע בך.
ממישהי שתמיד העריכה אותך.

אנא- העבירי מסר זה לחברייך, מכריך ומשפחתך בכל דרך אפשרית: שלחי אותו בתפוצה במייל תלי אותו על לוח המודעות הישובי, הפיצי בעיתון השבועי, וככל העולה על רוחך. סומכת עליך.